

CAPITOLUL I. DREPT CIVIL

Secțiunea 1. Partea generală

§1. TESTE GRILĂ

1. Dispozițiile Noului Cod civil:

- a) nu se aplică și raporturilor dintre profesioniști;
- b) se aplică raporturilor dintre profesioniști și orice alte subiecte de drept civil;
- c) se aplică numai societăților de persoane;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

2. Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a legii noi:

- a) pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii;
- b) pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor;
- c) nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

3. Actele juridice nule, anulabile sau afectate de alte cauze de ineficacitate la data intrării în vigoare a legii noi:

- a) sunt supuse dispozițiilor legii vechi;
- b) sunt supuse dispozițiilor legii noi;
- c) nu pot fi considerate valabile sau eficiente potrivit dispozițiilor legii noi;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

4. Prescripțiile, decăderile și uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi:

- a) sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit;
- b) sunt în întregime supuse dispozițiilor legale noi;
- c) sunt în întregime supuse dispozițiilor legale sub care se împlinesc termenele;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

5. Efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate din raporturile de proprietate, inclusiv regimul general al bunurilor, și din raporturile de vecinătate, dacă aceste situații juridice subzistă după intrarea în vigoare a legii noi, le sunt aplicabile:

- a) dispozițiile legii noi;
- b) atât dispozițiile legii sub care s-au născut, cât și dispozițiile legii noi, după caz;
- c) dispozițiile legii vechi, sub care s-au născut;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

6. Norma interpretativă:

- a) produce efecte și pentru trecut și pentru viitor;
- b) produce efecte numai pentru trecut;
- c) produce efecte numai pentru viitor;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

7. În privința interpretării și a efectelor legii civile, este adevărată afirmația:

- a) interpretarea legii de către instanță nu se face numai în scopul aplicării ei în cazul dedus judecătii;
- b) legile care derogă de la o dispoziție generală, care restrâng exercițiul unor drepturi civile sau care prevăd sancțiuni civile se aplică numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege;
- c) se poate deroga prin convenții sau acte juridice unilaterale de la legile care interesează ordinea publică sau de la bunele moravuri;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

8. Oricine:

- a) poate dispune liber de bunurile sale, dacă legea nu prevede în mod expres altfel;
- b) poate dispune cu titlu oneros sau gratuit, chiar dacă este insolubil;
- c) poate dispune liber de bunurile sale, chiar dacă legea prevede în mod expres altfel, liber-

tatea de a dispune fiind un drept fundamental al persoanei, ce nu poate fi îngrădit;
d) niciuna dintre variantele de mai sus.

9. Buna-credință:

- a) trebuie dovedită în sistemul noii legi;
- b) se prezumă până la proba contrară;
- c) trebuie dovedită sau se prezumă, de la caz la caz;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

10. Constituie un abuz de drept situația în care un drept este exercitat:

- a) în scopul de a păgubi pe altul;
- b) într-un mod excesiv, chiar rezonabil;
- c) într-un mod excesiv și nerezonabil, contrar bunei-credințe;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

11. Persoana:

- a) de regulă, răspunde numai pentru faptele sale săvârșite cu intenție sau din culpă;
- b) răspunde numai pentru faptele sale săvârșite cu intenție;
- c) nu răspunde pentru faptele sale săvârșite din culpă;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

12. Fapta persoanei este săvârșită cu intenție:

- a) când autorul nu prevede rezultatul faptei sale și deși nu îl urmărește, acceptă posibilitatea producerii acestui rezultat;
- b) când autorul prevede rezultatul faptei sale și fie urmărește producerea lui prin intermediul faptei, fie, deși nu îl urmărește, acceptă posibilitatea producerii acestui rezultat;
- c) întotdeauna când nu acționează din culpă;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

13. Fapta persoanei este săvârșită din culpă:

- a) când autorul prevede rezultatul faptei sale, dar nu îl acceptă, socotind fără temei că nu se va produce;
- b) când autorul nu prevede rezultatul faptei, deși trebuia să îl prevadă;
- c) când autorul prevede rezultatul faptei sale, dar îl acceptă, socotind fără temei că nu se va produce;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

14. Culpă:

- a) este gravă numai atunci când autorul a acționat cu o neglijență pe care nicio persoană nu ar fi manifestat-o față de propriile interese;
- b) este gravă doar atunci când autorul a acționat cu o neglijență, intenție sau o imprudență pe care nicio persoană nu ar fi manifestat-o față de propriile interese;
- c) este gravă atunci când autorul a acționat cu o neglijență sau imprudență pe care nici persoana cea mai lipsită de dibăcie nu ar fi manifestat-o față de propriile interese;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

15. Atunci când legea condiționează efectele juridice ale unei fapte de săvârșirea sa din culpă:

- a) condiția nu este îndeplinită dacă fapta a fost săvârșită cu intenție;
- b) condiția este îndeplinită numai dacă fapta a fost săvârșită în forma neglijenței grave;
- c) condiția este îndeplinită și dacă fapta a fost săvârșită cu intenție;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

16. Atunci când o persoană, împărțind o credință comună și invincibilă, a considerat că o altă persoană are un anumit drept sau o anumită calitate juridică:

- a) instanța judecătorească, ținând seama de împrejurări, va putea hotărî că actul încheiat în această stare va produce, față de cel aflat în eroare, aceleași efecte ca și când ar fi valabil, afară de cazul în care desființarea lui nu i-ar cauza niciun prejudiciu;
- b) instanța judecătorească, în toate cazurile, va putea hotărî că actul încheiat în această stare va produce, față de cel aflat în eroare, aceleași efecte ca și când ar fi valabil;
- c) instanța judecătorească va hotărî că actul încheiat în această stare nu poate produce, față de cel aflat în eroare, aceleași efecte ca și când ar fi valabil;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

17. Eroarea comună și invincibilă:

- a) se prezumă;
- b) nu e prevăzută expres în Codul civil;
- c) nu este aplicabilă în materie de carte funciară;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

18. Îndeplinirea formalității de publicitate:

- a) poate fi cerută de orice persoană, chiar dacă este lipsită de capacitatea de exercițiu;
- b) are drept consecință faptul că nimeni nu poate invoca faptul că nu a cunoscut dreptul, actul sau faptul supus publicității, indiferent dacă formalitatea de publicitate a fost sau nu legal îndeplinită;
- c) are drept consecință faptul că nimeni nu poate invoca faptul că nu a cunoscut dreptul, actul sau faptul supus publicității, dar numai dacă formalitatea de publicitate a fost legal îndeplinită;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

19. Publicitatea:

- a) validează dreptul, actul sau faptul supus ori admis la publicitate;
- b) nu întrerupe cursul prescripției extinctive, afară de cazul în care prin lege se dispune altfel;
- c) asigură opozabilitatea dreptului, actului, faptului, precum și a oricărui alt raport juridic supus publicității, stabilind și rangul acestora;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

20. Dacă un drept, act sau fapt a fost înscris într-un registru public:

- a) se prezumă că el există, cât timp nu a fost radiat sau modificat în condițiile legii;
- b) se prezumă că el există, indiferent de modificările survenite ulterior;
- c) nu se prezumă absolut că el nu mai există, chiar dacă a fost radiat din greșeală;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

21. Atunci când formalitatea de publicitate nu era prevăzută de lege cu caracter constitutiv:

- a) dacă aceasta nu a fost realizată, drepturile, actele, faptele sau alte raporturi juridice supuse publicității sunt întotdeauna inopozabile terților;
- b) dacă aceasta nu a fost realizată, numai drepturile și actele supuse publicității sunt inopozabile terților, chiar dacă aceștia le-au cunoscut pe altă cale;
- c) dacă aceasta nu a fost realizată, drepturile, actele, faptele sau alte raporturi juridice supuse publicității sunt inopozabile terților, afară de cazul în care se dovedește că aceștia le-au cunoscut pe altă cale;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

22. Se poate renunța:

- a) în parte, la capacitatea de folosință sau la capacitatea de exercițiu;
- b) în tot, la capacitatea de folosință sau la capacitatea de exercițiu;
- c) în tot sau în parte, la capacitatea de folosință sau la capacitatea de exercițiu;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

23. Patrimoniul persoanei fizice sau persoanei juridice:

- a) include toate drepturile și datoriile ce pot fi evaluate în bani și aparțin acesteia;
- b) poate face obiectul unei diviziuni sau unei afectțiuni numai în cazurile și condițiile prevăzute de lege;
- c) nu poate face obiectul unei diviziuni;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

24. Patrimoniile de afectțiune:

- a) nu există;
- b) includ și masele patrimoniale fiduciare, reglementate expres de noul Cod civil;
- c) includ și masele patrimoniale afectate exercitării unei profesii autorizate;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

25. Transferul drepturilor și obligațiilor dintr-o masă patrimonială în alta, în cadrul aceleiași patrimoniu:

- a) se face fără a prejudicia drepturile creditorilor asupra fiecărei mase patrimoniale;
- b) operează numai în caz de diviziune;
- c) nu constituie o înstrăinare;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

26. Capacitatea de folosință a persoanei fizice:

- a) este reglementată expres în noul Cod civil;
- b) este aptitudinea persoanei de a avea drepturi civile;
- c) începe la nașterea persoanei și încetează odată cu moartea acesteia;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

27. Drepturile copilului:

- a) nu sunt recunoscute de la concepțiune, ci de la nașterea sa, atunci când începe capacitatea de folosință a persoanei fizice;
- b) sunt recunoscute de la concepțiune, însă numai dacă el se naște viu;

- c) sunt recunoscute de la concepțiune, însă numai dacă el este viabil;
d) niciuna dintre variantele de mai sus.

28. Capacitatea de exercițiu:

- a) nu este reglementată expres de noul Cod civil;
b) este reglementată expres de noul Cod civil;
c) este aptitudinea persoanei de a încheia singură acte juridice civile;
d) niciuna dintre variantele de mai sus.

29. Capacitatea de exercițiu:

- a) în toate cazurile începe la data când persoana fizică împlinește vârsta de 16 ani;
b) se dobândește, prin căsătorie, chiar înainte de majorat;
c) în nicio situație, exceptând căsătoria, nu începe la data când persoana fizică împlinește vârsta de 16 ani;
d) niciuna dintre variantele de mai sus.

30. În cazul în care căsătoria este anulată:

- a) minorul nu păstrează capacitatea deplină de exercițiu;
b) minorul care a fost de bună-credință la încheierea căsătoriei păstrează capacitatea deplină de exercițiu;
c) minorul, indiferent că a fost de bună-credință sau de rea-credință la încheierea căsătoriei, păstrează capacitatea deplină de exercițiu;
d) niciuna dintre variantele de mai sus.

31. Minorului care a împlinit vârsta de 16 ani:

- a) nu i se poate recunoaște capacitatea deplină de exercițiu;
b) pentru motive temeinice, instanța de tutelă îi poate recunoaște capacitatea deplină de exercițiu, după ascultarea părinților sau tutorelui minorului, luându-se, când este cazul, și avizul consiliului de familie;
c) pentru motive temeinice, instanța de tutelă trebuie să-i recunoască acestuia capacitatea deplină de exercițiu;
d) niciuna dintre variantele de mai sus.

32. De principiu, actele juridice ale minorului cu capacitate de exercițiu restrânsă:

- a) se încheie de către acesta, doar cu încuviințarea părinților sau, după caz, a tutorelui;
b) se încheie de către acesta, cu încuviințarea părinților sau, după caz, a tutorelui, iar în cazu-

rile prevăzute de lege, și cu autorizarea instanței de tutelă;

- c) se încheie de către acesta, numai cu încuviințarea părinților sau, după caz, a tutorelui, precum și cu autorizarea instanței de tutelă;
d) niciuna dintre variantele de mai sus.

33. Minorul cu capacitate de exercițiu restrânsă poate face singur:

- a) acte de conservare și acte de administrare care nu îl prejudiciază;
b) numai acte de conservare;
c) acte de dispoziție de mică valoare, cu caracter curent și care se execută la data încheierii lor;
d) niciuna dintre variantele de mai sus.

34. Când este necesară încuviințarea sau autorizarea actelor minorului:

- a) aceasta poate fi dată, cel mai târziu, în momentul încheierii actului;
b) aceasta poate fi dată și ulterior semnării actului de administrare sau de dispoziție;
c) aceasta poate fi dată, cel mai târziu, în momentul încheierii antecontractului de vânzare-cumpărare, în care cumpărător e un minor de 15 ani;
d) niciuna dintre variantele de mai sus.

35. Minorul:

- a) poate să încheie singur acte juridice privind munca, îndeletnicirile artistice sau sportive ori referitoare la profesia sa;
b) poate să încheie acte juridice privind munca, îndeletnicirile artistice sau sportive ori referitoare la profesia sa, numai cu încuviințarea părinților sau a tutorelui;
c) exercită singur drepturile și execută tot astfel obligațiile izvorâte din actele juridice privind munca, îndeletnicirile artistice sau sportive ori referitoare la profesia sa și poate dispune singur de veniturile dobândite din acestea;
d) niciuna dintre variantele de mai sus.

36. Nu au capacitate de exercițiu:

- a) minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani;
b) interzisul judecătoresc;
c) persoana lipsită temporar de discernământ;
d) niciuna dintre variantele de mai sus.

37. Persoana lipsită de capacitatea de exercițiu:

- a) poate încheia singură actele anume prevăzute de lege, actele de conservare, precum și actele

de dispoziție de mică valoare, cu caracter curent și care se execută la momentul încheierii lor;
 b) nu poate încheia singură actele de dispoziție cu caracter curent și care se execută la momentul încheierii lor, chiar de mică valoare;
 c) nu poate încheia singură decât acte de conservare;
 d) niciuna dintre variantele de mai sus.

38. Sancțiunea care intervine în cazul actelor făcute de persoana lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, ori a actelor făcute de tutore, fără autorizarea instanței de tutelă, atunci când această autorizare este cerută de lege:

- a) este nulitatea absolută, necondiționată de dovedirea vreunui prejudiciu;
- b) este nulitatea relativă, condiționată de dovedirea unui prejudiciu;
- c) este nulitatea relativă, chiar fără dovedirea unui prejudiciu;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

39. Cel lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă:

- a) poate invoca și singur, în apărare, anulabilitatea actului pentru incapacitatea sa rezultată din punerea sub interdicție judecătorească;
- b) nu poate invoca singur, în apărare, anulabilitatea actului pentru incapacitatea sa rezultată din punerea sub interdicție judecătorească;
- c) poate invoca și singur, în apărare, anulabilitatea actului pentru incapacitatea sa rezultată din minoritate;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

40. Anulabilitatea actului:

- a) făcut de cel lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, este înlăturată de simpla declarație a acestuia că este capabil să contracteze;
- b) nu va opera, ci instanța, la cererea părții induse în eroare, poate menține contractul atunci când apreciază că această ar constitui o sancțiune civilă adecvată, dacă cel lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă a folosit manopere dolosive;
- c) făcut de cel lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, nu este înlăturată de simpla declarație a acestuia că este capabil să contracteze;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

41. Persoana lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă:

- a) nu este obligată la restituire;
- b) este obligată la restituire;
- c) nu este obligată la restituire decât în limita folosului realizat;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

42. În materia acțiunii în anularea actului făcut de cel lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă:

- a) persoanele capabile de a contracta nu pot opune minorului sau celui pus sub interdicție judecătorească incapacitatea acestuia;
- b) persoanele capabile de a contracta pot opune minorului sau celui pus sub interdicție judecătorească incapacitatea acestuia;
- c) acțiunea în anulare poate fi exercitată numai de reprezentantul legal sau de ocrotitorul legal, după caz;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

43. În materia acțiunii în anularea actului făcut de cel lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă:

- a) când actul s-a încheiat fără autorizarea instanței de tutelă, necesară potrivit legii, reprezentantul legal sau ocrotitorul legal, după caz, va sesiza procurorul în vederea exercitării acțiunii în anulare;
- b) acțiunea în anulare poate fi exercitată de reprezentantul legal, de minorul care a împlinit vârsta de 14 ani, precum și de ocrotitorul legal;
- c) când actul s-a încheiat fără autorizarea instanței de tutelă, necesară potrivit legii, aceasta va sesiza procurorul în vederea exercitării acțiunii în anulare;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

44. În materia confirmării actului anulabil făcut de minor este adevărată afirmația:

- a) după descărcarea tutorelui, minorul devenit major poate să confirme actul făcut de tutorele său fără respectarea tuturor formalităților cerute pentru încheierea lui valabilă;
- b) minorul devenit major nu poate confirma actul făcut singur în timpul minorității, atunci când el trebuia să fie reprezentat sau asistat;
- c) minorul devenit major poate confirma actul făcut singur în timpul minorității, atunci când el trebuia să fie reprezentat sau asistat;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

45. În timpul minorității, confirmarea actului anulabil:

- a) nu se poate face;
- b) se poate face, în numele și în interesul minorului, de către persoana chemată de lege să-i încuviințeze actele făcute fără încuviințarea sa, atunci când această încuviințare era suficientă pentru încheierea valabilă a actului;
- c) de către persoana care poate invoca nulitatea, se poate face și în caz de violență, numai după începerea primului act de violență și cel mai târziu la încetarea acesteia;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

46. În cazul în care o persoană este dispărută și există indicii că a încetat din viață:

- a) aceasta poate fi declarată moartă prin hotărâre judecătorească, numai la cererea procurorului, dacă au trecut cel puțin 2 ani de la data primirii ultimelor informații sau indicii din care rezultă că era în viață;
- b) aceasta poate fi declarată moartă prin hotărâre judecătorească, la cererea oricărei persoane interesate, inclusiv a procurorului, dacă au trecut cel puțin 2 ani de la data primirii ultimelor informații sau indicii din care rezultă că era în viață;
- c) aceasta poate fi declarată moartă prin hotărâre judecătorească, numai la cererea procurorului, dacă au trecut cel puțin 2 ani de la data primirii ultimelor informații sau indicii din care rezultă că era în viață, dată care se va calcula de la sfârșitul anului calendaristic, dacă data ultimelor informații sau indicii despre cel dispărut nu se poate stabili cu exactitate;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

47. Cel dispărut în împrejurări deosebite, cum sunt inundațiile, cutremurul, catastrofa de cale ferată ori aeriană, naufragiul, în cursul unor fapte de război sau într-o altă împrejurare asemănătoare, ce îndreptățește a se presupune decesul, poate fi declarat mort, dacă:

- a) au trecut cel puțin 3 luni de la data împrejurării în care a avut loc dispariția;
- b) au trecut cel puțin 6 luni de la data împrejurării în care a avut loc dispariția;
- c) au trecut cel puțin 12 luni de la data împrejurării în care a avut loc dispariția;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

48. Cel declarat mort poate fi socotit că a încetat din viață:

- a) la data pe care hotărârea rămasă definitivă a stabilit-o ca fiind aceea a morții;
- b) la data pe care hotărârea rămasă definitivă a stabilit-o ca fiind aceea a morții sau la data la care se probează existența indiciilor privind survenirea decesului;
- c) în ultima oră a celei din urmă zile a termenului de 2 ani de la data primirii ultimelor informații sau indicii din care rezultă că era în viață;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

49. Cel care a fost declarat mort:

- a) poate cere, după anularea hotărârii declarative de moarte, înapoierea bunurilor sale în natură, iar dacă aceasta nu este cu putință, restituirea lor prin echivalent;
- b) poate cere, după anularea hotărârii declarative de moarte, înapoierea bunurilor sale în natură chiar și de la dobânditorul cu titlu oneros, care este obligat să le înapoieze chiar de nu se va face dovada că la data dobândirii știa ori trebuia să știe că persoana declarată moartă este în viață;
- c) poate cere, oricând, anularea hotărârii prin care s-a declarat moartea;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

50. Plata făcută moștenitorilor legali sau legatarilor unei persoane, care reapare ulterior hotărârii declarative de moarte:

- a) întotdeauna este valabilă și liberatorie;
- b) de regulă, este valabilă și liberatorie, dacă a fost făcută înainte de radierea din registrul de stare civilă a mențiunii privitoare la deces;
- c) este valabilă și liberatorie, dacă cel care a făcut plata a cunoscut faptul că persoana declarată moartă este în viață;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

51. Moștenitorul aparent care află că persoana care a fost declarată decedată prin hotărâre judecătorească este în viață:

- a) păstrează posesia bunurilor și nu dobândește fructele acestora, dacă cel reapărut solicită restituirea lor;
- b) nu păstrează posesia bunurilor și nici nu dobândește fructele acestora, indiferent dacă cel reapărut solicită sau nu restituirea lor;

- c) păstrează posesia bunurilor și dobândește fructele acestora, cât timp cel reapărat nu solicită restituirea lor;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

52. Nu constituie un drept transmisibil:

- a) dreptul la respectarea vieții private;
- b) dreptul de creanță;
- c) dreptul la demnitate;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

53. Persoana fizică are dreptul să dispună de sine însăși:

- a) necondiționat;
- b) dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri;
- c) neîngrădit, chiar dacă ar încălca drepturile altora pentru a se proteja pe sine;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

54. Sunt interzise:

- a) practicile eugenice prin care se tinde la organizarea selecției persoanelor;
- b) orice intervenții medicale asupra caracterelor genetice având drept scop modificarea descendenței persoanei;
- c) orice intervenții medicale care privesc prevenirea și tratamentul maladiilor genetice;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

55. Este interzisă:

- a) în toate cazurile utilizarea tehnicilor de reproducere umană asistată medical pentru alegerea sexului viitorului copil;
- b) utilizarea tehnicilor de reproducere umană asistată medical pentru alegerea sexului viitorului copil în scopul evitării unei boli ereditare grave legate de sexul acestuia;
- c) crearea de embrioni umani în scopuri de cercetare;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

56. Identificarea unei persoane pe baza amprentelor sale genetice:

- a) nu este permisă, întrucât încalcă dreptul la integritatea fizică și psihică a persoanei;
- b) poate fi efectuată în cadrul unei proceduri judiciare civile sau penale;
- c) nu poate fi efectuată în scopuri medicale ori de cercetare științifică, chiar efectuate în condițiile legii;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

57. În exercitarea dreptului la propria imagine, persoana:

- a) poate să interzică ori să împiedice reproducerea, în orice mod, a înfățișării sale fizice ori a vocii sale sau, după caz, utilizarea unei asemenea reproduceri;
- b) nu poate să interzică ori să împiedice reproducerea, în orice mod, a înfățișării sale fizice ori a vocii sale sau, după caz, utilizarea unei asemenea reproduceri;
- c) poate să interzică numai utilizarea unei reproduceri a înfățișării sale fizice ori a vocii sale;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

58. Pot fi considerate ca atingeri aduse vieții private:

- a) intrarea sau rămânerea în locuință sau luarea din aceasta a oricărui obiect;
- b) interceptarea unei convorbiri private, săvârșită prin orice mijloace tehnice, sau utilizarea, în cunoștință de cauză, a unei asemenea interceptări;
- c) captarea ori utilizarea imaginii sau a vocii unei persoane aflate într-un spațiu privat, fără acordul acesteia;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

59. Pot fi considerate ca atingeri aduse vieții private:

- a) difuzarea de imagini care prezintă interioare ale unui spațiu privat, cu sau fără acordul celui care îl ocupă în mod legal;
- b) ținerea vieții private sub observație, prin orice mijloace, în afară de cazurile prevăzute expres de lege;
- c) difuzarea de știri, dezbateri, anchete sau de reportaje scrise ori audiovizuale privind viața intimă, personală sau de familie;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus.

60. Pot fi considerate ca atingeri aduse vieții private:

- a) difuzarea sau utilizarea corespondenței, manuscriselor ori a altor documente personale, fără acordul persoanei căreia acestea îi aparțin sau care, după caz, are dreptul de a dispune de ele;
- b) utilizarea numelui, imaginii, vocii sau asemănării cu o altă persoană;
- c) difuzarea datelor cu caracter personal privind starea de sănătate, problemele de diagnostic, prognostic, tratament, circumstanțe în legătură cu boala și cu alte diverse fapte, fără acordul